

En skepnad som vintern kår
I nattens stjärnaurora
Frostens dotter som fimbulkronan bär
Den isblåa hundra tiga
Svept i slöjor vinterliga
En nysnöns ängel från vitklädd glaciär

Över skarbekrönte block i månskensglans
Med högvälvd barm i lyrisk och dyrkansvärd dans
Fjäten skrida fram mot frusen sjö
Dess kristalliska spegel giver bild åt fager mö

Med fridsäll röst hon signar
De som under isvind dignar
En fordom sång til värn, en själens sköld
I nordskogen silvrigt skimmer
I hängdrivor vi färdnimmer
Den hednasköna född ur Jökelköld

Likt tornerspel mellan frusna sfärer
Gryning ur natt sig tvingar
Stjärnevän, den nakna blekhet
Seglar på älvevingar

Hon åter träder genom frostportalen
När månljus dör för stigen sol
Det gnistrande stoft hon strör
Leder stigen till hennes drottningstol
Över skarbekrönte